

Poëzie aan het water

ZERKEGEM: juli – augustus 2022

Project: Poëzie in de Tuin

Voorwoord

Poëzie in de tuin: een mooie jaarlijkse traditie in ons mooi dorp Zerkegem. Dit jaar kozen we voor een unieke locatie en niet in de verschillende tuinen. We kozen om de gedichten te concentreren in het natuur/vijverdomein Kenny's Paradijs. "Poëzie aan het water" even een zijsprongetje in het mooie parcours van "Poëzie in de Tuin" ...

Ook dit jaar nodigden we onze plaatselijke dichters uit om een vrije poëtische creatie in te dienen (met een aantal suggestiewoorden rond natuur, water,...) Schitterende woordkunst over de diverse thema's is het mooie resultaat.

Het wordt dus weer een unieke poëziebeleving in de mooie omgeving van de vijver.

Een aantal gedichten van overleden dichters zullen ook te beleven zijn langs de Paradijsweg (van dorpscentrum-Sarcoheem naar de vijver).

We voorzien tijdens de zomermaanden juli/augustus diverse activiteiten rond de poëzie. Deze vindt u terug in het programma achteraan dit boekje.

Kortom, het wordt een boeiende poëziebeleving aan de vijver.

Een aanrader... Geniet ervan!

Dank aan de dichters en al diegenen die meewerkten om deze editie van "Poëzie in de Tuin/Poëzie aan het water" mogelijk te maken.

Karl Vandermeersch

Voorzitter Cultuurraad Jabbeke

De vogels fluiten
de vogels vliegen
af en aan
met bouw materiaal
voor hun nesten
De bloemen en knoppen
komen open
en tonen hun kleuren
De dieren ontwaken
en doen zich te goed
te goed aan het nieuwe leven
Daar is de lente
maar niet voor mij
Ik snak naar vrijheid
samen zorgen we
voor elkaars vrijheid
Net zoals de natuur
kan genieten
van haar vrijheid

~ *Melanie Ameele*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Kwetsbaar hangen ze
de kleurrijke bladeren
ritselen in de gure wind
De wind bereikt zijn doel
en rukt de bladeren
van hun vertrouwde boom
De wind voert zee mee
de bladeren krijgen
een nieuwe plek
een nieuw doel
Om jaarlijks te helpen
het voorjaar voor te bereiden

~ *Melanie Ameele*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Rustige eenvoud eenvoudige rust

De lente schrijdt
eindeloos door naar de zomer.
Een meisje verblijdt me,
eindeloos op, naar hoger.
De wende die we namen,
elkaar te zien,
de stroom van warmte,
genegenheid, als we,
als I omarmde,
het begrip bekwamen.
Haar lenden te laten,
de rust die ze me geeft, en te laten,
wat niet meer baten doet,
de vreugde,
die m'n stappen sterker maakt,
die me ontspant,
waar ik vroeger was gekraakt.

Het is een verhaal van eenvoud, hard.
Ze vraagt, ik geef, en ze heelt
waarvoor de heelmeeester thuisbleef.
Ik zie haar jaarlijks,
voor niemand een last,
niets wonderbaarlijks,
ze droomt, en ik droom,
soms enkele minuten
dezelfde droom.

~ *Philippe Decraene*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Beloftes kiemen, de eerste zon.
Groei en bloei, de gouden oogst.
Roest en rood, blad op zijn mooist.
Wit en grijs, de koude zon.

Beter dan het schrijven van een gedicht
is het beleven, heel dicht
of een pamflet
met woorden van A tot Z.

De aarde en de mens
dag en nacht en bloem en bij
geur en kleur en graan en wijn
warm en koud en licht en lucht
muziek en woord en sport en spel
water en vuur en zon en maan

Mijn welzijn is uw bestaan.
Zorg dat het niet kan vergaan!

Getekend,
de Natuur

~Viviane Huygebaert

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Herfst

Vallende blaadjes ...

De herfst is weer aangebroken,

Dus moet de kachel worden aangestoken.

Vallende blaadjes dwarrelen naar beneden

In alle dorpen en steden.

Het wordt nu ook weer kouder ...

We staan weer schouder aan schouder!

~ *Dimitri Pauwaert*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Lichte tijd

Vol van stilte,
het soort van nog voor de verwachting,
dat zacht neuriënd
vrede schept.
De ochtend,
met in de plooien van haar huid
nog stukjes nacht,
ons bedwelmend met veel te vlug vergeten dromen.
Als 'n stille getuige
nestel ik me,
roerloos,
de oren gespitst.
tussen fragmenten van 't nog broze licht.
Wil met geen verroering haar pas versnellen.
Liever
streel ik haar
met mijn aandacht.
Of gaat het omgekeerd?
Deze dans van minnend kozen
brengt zelfs de winterzon tot blozen.

~ *Petra Van Hemelryck*

ZON.

Ik hou van je, zon.
Met je warme stralen.
Ik weet dat het 8 minuten duurt
Totdat je stralen de aarde bereiken.
In de lente priem je tussen de blaadjes van de bomen,
In de zomer geef je je volledig.
In de herfst zijn we blij dat je er bent.
In de winter, als het vriest,
straal je 's middags en is het heerlijk...
Lieve zon, je geeft me energie en vitamientjes.
Zon, zon, ik wou dat ik je pakken kon,
Maar liever niet, ik verbrand me aan jou warme stralen.
Toch roep ik luid uit mijn keel,
“Zon straal maar veel”!
En als het te warm wordt
Zoek ik de schaduw op,
Of trekken we naar het bos
Onder de bomen, in het mos.

~ *Pjil Provoost*

Sierlijk bewegen ze
hun lange vinnen
als sjaals van een danseres
Ze gaan
omhoog en omlaag
zoals een springende ballerina
Ze glimmen in het zonlicht
zoals een danseres
schittert in de spotlight
De koi's
de dansers van de vijver

~ *Melanie Ameele*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

BOS

In het bos
Is er mos
Een ree is los
Een paddenstoel
Een vlinder
Een boom nog klein
Een boom al groot
Zo zwaar als lood

~ *Ellen Claeys*

EEN KAT

een kat in een boom
de kat ruikt room
wat lekker
het lijkt een droom
maar beneden
staat een hond
die maakt het bont
kwispelt in het rond
jammer voor de kat
en het verhaal is rond.

~ *Ellen Claeys*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

de ekster

je rist
je graait
je krijst
je kraait

je wipt
je veert
je balanceert

jij, spring-in-'t-veld
jij, hoogteheld
geen vrees
geen angst
die je beknelt
je nestelt je
in kruinen broos
en vlecht de takken
die je koos

jij, schalks ondeugend
speelse dief
'k benijd
je vogelperspectief

~ *Gazelle*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poëzie.
in de Tuin

fliefflodderke

fliefflodderkes*

fladderen lentedronken
door bloemengeuren
licht beschonken
buitelen en duikelen
met knotsgekke capriolen
op een malle mallemolen
houden voor heel even halt
meedeinend op 't ranke riet
wind wuift zacht een wiegelied
dollen dan weer stoeiend verder
op hun dartel speelse reis
flikflooien frivool en flirtend
heel uniek
vlindergewijs

~ *Gazelle*

* *gezelliaans voor vlinder*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Brugse zwaan

Jij glijdt en duikt,
sierlijk en geluidloos
door mijn jaren.

Een kind, een tienermeisje
een jonge vrouw met kinderen
een oma, een dame met wijs haar.

Jij blijft wit en sierlijk
altijd
de trots en geschiedenis van de stad.

~ *Viviane Huygebaert*

Lievelingsdier

Ik zou graag een eekhoorn willen zijn
want dat diertje kent geen pijn.
Eet heel graag noten,
maar beweegt zo behendig dat het zich nooit kan sto-
ten.
Het is wel niet mijn lievelingsdier.
Nu vertel ik hier heel fier
over mijn echt lievelingsdier:
de vlinder, een prachtig beestje
met zijn kleurenpalet dat je begeestert.
Zo fier als een pauw
steel ik zelf ook graag de show!

~ *Dimitri Pauwaert*

Kant

Een kanten draad
Zo fijngeveven
Tussen die lentetakken
Met daarin de spin
Maakster van het allermooiste kant
Kunst die alleen een spin kan weven
Een spin in de vroege morgen
Wondermooi
Natuurfenomeen

~ *MiRa*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Gedicht I

de geluiden van het bos
klinken als muziek in de oren
de stilte in het bos
gaat nooit verloren

~ Jinte Schaessens (°2007)

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

De ruisende wind
Als woelige handen
gaat ze door de takken
Als onrustige vingers
woelt ze door gras en gewas
Als verwarrende stem
houdt ze me wakker
Ik probeer de stem te horen
maar het enige wat ik hoor
is even onrustig
als m'n gedachten
die net zoals de wind
een onrustig geluid vormen

~ *Melanie Ameele*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Geruisloos onzichtbaar

Het Mysterie is dat ik je niet vinden kan.
Ik zoek in alle hoeken en kanten
waar je je ook maar verstoppen kan.
Ben je groot of klein, het kan van alles zijn.
Zwart, wit of grijs, warm of koud,
het maakt niet uit wie of wat het is.
Mijn wil om je te vinden is groot
maar ook bangelijk klein.
Je ooit nog even te ontmoeten
maakt me ontzettend blij
maar dan mag het geen Corona zijn.

~ *Nelly Billiauw*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Woordenloos.

Zoveel vraagtekens
in een koud bed.

Verhakkelde woorden
onuitgesproken stil.

Had ik mijn zinnen
op ons gezet?

Op naar een nieuw hoofdstuk
in het levensboek.

~ *Bea Callemeyn*

EEN DROOM

We dromen wel eens
Een keer over wat meer
Met in onze hand een knuffelbeer
Soms van een betere wereld
Met bloemen
En bijen die zoemen
Dat is een goeie nacht
Het is zelf bedacht
Het is leuk en zacht

~ *Ellen Claeys*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Gedicht om klaarheid.

Donkere stille nacht.
Zwarte zielen vormen
duistere wolken.
Het huis eng, corona streng.
Waarheen? Waar heen?

Het raam uit.
Beneden de straat.
Het voetpad ijsig koud.
De sprong.
Waarom? Waar om?

Wierookkorrels en wijwater.
Een kruisje als aandenken.

~ *Norbert D'hiet*

DROMEN

Ik ben moe van het dromen,
maar het dromen nooit moe.
Ik weet niet waar ik zal komen,
maar weet ook niet hoe.
Iemand zal me wel steunen,
ook in minder goede dagen.
Iemand waar ik tegenaan kan leunen,
maar ook veel kan verdragen.
Is het ooit gedaan met dromen,
dan zal dit wel het einde zijn .

Dromen die misschien zijn uitgekomen,
daarom niet altijd even fijn.
Dan zal de rest wel komen
en zal het altijd koude stilte zijn.

~ *De Smet Roland*

's Morgens begroeten

Er zijn vogels
in 't veld,
waar vroeger de kogels,
die me raakten,
werden geteld.
Ik voel me verraden,
sta hier nu alleen,
moet m'n koffer laden,
krul m'n teen.

Boos zijn helpt,
alleen als ik kind blijf,
m'n bloed stelt
littekens over m'n lijf.
Ik wil opnieuw
een thuis vinden,
mag me niet opwinden
na 't drama,
moet ik nu zon zien
en een vrouw ontmoeten
zodat ik haar
's morgens
... kan begroeten.

~ *Philippe Decraene*

Ontmoeting

De vrouw knikt mij toe met een sprankel in haar blik
Maar haar glimlach plooit naar de aarde.
Het lijkt op slapen met wijdopen ogen
Zwijgen als een donderslag
P/B-aren met de knieën kuis gekruist.

Is het een kramp, na teveel feestgedruis
Een nawee van een zware avond
Een verzwikte mondhoek
Een scheurtje in de lachspier
Een tweestrijd met zichzelf ?

Ik denk dat ik blijf lachen met de mond
In een blijde hemelwaartse boog
Slapen doe ik met mijn ogen toe
Geen onweer in mijn stilte
En kuis gekruiste knieën belemmeren de bloedsomloop.

~ eMMen

Collateral damage

De dageraad knaagt hompjes van de nacht.
Dat een wolk scheurt en leegloopt als een lekke ballon
Is nevenschade.

Het ochtendlicht prikt scherper dan spelden.
Dat mijn droom barst en afhaakt met een open einde
Is nevenschade.

De dag overspoelt mij met de kracht van een tsunami,
Vaagt alles weg wat op zijn weg komt : weldadige vergetelheid,
Zwangere wolken, onvervulde dromen.
Alleen de slaap krijgt hij niet klein, het wollig wieken in het hoofd,
De loomheid in de benen.

Als therapie zet ik een sterke shot
En dat de koffieboon daarvoor de marteldood stierf
Is nevenschade.

~ eMMen

Roosje

Ik zag ooit eens een tuintje
Wat was me dat een pracht
Daarin werkte er een vrouwtje
In hele oude klederdracht
Plots kwam ze dichterbij om te praten
Over al haar bloemenpracht
Ik bewonderde haar vele soorten rozen
'k Kreeg er eentje... en 'k begon te blozen
Net een schilderspalet van mooie kleuren
Zonder te spreken over al die geuren
Sindsdien,... noem ik haar Roosje
Ze verdient wel echt die naam
Want zo'n mooi mens als Roosje
Van dit soort zullen er niet veel bestaan.

~ *Francine Rosseel*

Aan het strand

Aangekomen op het strand
Het was halfweg in de morgen
Zakte neer op het zachte zand
Mijn neusharen trilden van de fijne zeelucht
Een zacht golvende zee
In de verte worden boten bootjes
Meeuwen vliegen op en neer
Zachte warme bries maakte het aangenaam
Denkend hoe zou het aan de overkant zijn
Naarmate de dag naar zijn einde loopt
verdween de geur van zonneolie
De zon verdween langzaam

~ *Dirk Sanders*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

In mijn gedachten kon ik wandelen
Hoe heerlijk is het ochtendgloren
De zon kwam aan de horizon
Spanning verdween naargelang het warmer werd
Vergeten hoe het was lente die overliep in zomer
De wandelaar hijgde, viel en was wakker

~ *Dirk Sanders*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Het hout in de kachel begon
Laaiend te knisperen
Psssst...
Nodigde uit om te luisteren
Naar de transformatie in het vuur
“Dit is niet het einde”
Fluisterden de tongen van het berkenhout
“Het is een overgave aan de vlammen
in de kringloop van het leven
om uit de as te herrijzen -als nieuw-
een voortdurend terugkeren
in de belofte van leven
elke keer weer”

~ *ArtBruges – Angela*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Een echo voor de zintuigen
Twee benen
Kleine tenen, grote tenen en middelste tenen
Gelakt of niet
Samen twee voeten - een paar -
Zalige dansers en globetrotters
Schokdempers die als onzichtbaar
In een fractie van een seconde
Met of zonder schoenen
Kunnen verheffen in de lucht
Twee seconden Peter Pan of Tarzan te zijn
En op de grond twee wandelende platte wielen
Sporen trekkende
Nieuwe bewegingen – evolutie -
Verschillende afmetingen in het zand
Echo's die neuriën - naakt of geschoeid -
En de hemel klaarde op
In het belang van elke voetafdruk

~ *ArtBruges – Angela*

Ontmoeting

‘Tijdsreiziger’,
zo stelde hij zichzelf voor.
Onderweg van hier
naar eerder nergens,
bewonderde ik
hoe hij zich door de zwaartekracht bewoog
met als enige bagage
de schittering in zijn ogen.
Hoe graag wilde ik
de angst,
die zich heel toegewijd
tussen al mijn gewrichten
genesteld had,
als was het om me
van elke lichtvoetigheid
goed te isoleren,
laten verzinken
tot de bodem van mijn ziel
waar wormen
haar tot vruchtbare grond
zouden verteren.

‘Aardworm’
antwoordde ik.

~ *Petra Van Hemelryck*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Jonge hoop

Ik fluisterde de wind waarom hij nog zingen zou,
het veulen waarom het nog dansen wou,
het gras waarom het nog kleuren zou,
'Er was een kind dat spelen wou'.

~ *Petra Van Hemelryck*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Weltschmerz und wanderlust

Lockdown

Blijf in uw kot

Mijn ziel wordt langzaam zot

Géén gesprek met Jan

Zelfs niet met zijn pet

We moeten stoppen met leven

Zodat we van de dood worden gered

Contradictio

Of niet

Mijn ziel hunkert

Naar Jan, Bert of Piet

~ *Kris Vanhessche*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

alcoholverslaafden

in de ontwenningskliniek kreeg mijn vader zakgeld
en een corrupte bewindvoerder
om te benadrukken dat hij onvolwassen
en ook niet meer groeien zou

hij kreeg bezoeken en vingerverf
vrienden die krijsend langs de gangen gleden
een traliebed met daarin een vastgelopen man
dromend van bezoek dat niet meer kwam

hij schilderde kubistische taferelen
met schreeuwende verslaafden
op de muur van de eetzaal
als om te besparen op de voedselkost

toen hij doodging kwamen ze met een busje
twintig aardbeineuzen op een rij in de kerk
want net als honden en hun baasjes beginnen
dronkaards na een tijd op elkaar te gelijken

onder de mopshondogen een opeenstapeling
van doorgezakte komma's en gemiste kansen
de sokken aan hun voeten even interessant
als hun kinderen, die de miserie toedekken

met een Ikeasprei waarop Papa is the Best
en trillend, hevig trillend alsof ze in een vorig leven
chihuahua's met angststoornissen waren

~ Femke Vindevogel

Het gebeurde op een zonnige ochtend.
Ik was misschien vijf of zes jaar oud
en net als ieder kind ook wel eens stout.
Ik ging naar buiten,
waar de vogels al van 's morgens vroeg gingen fluiten.
Maar hun gezang interesseerde me geen zier:
ik had veel meer aandacht voor een ander vliegend dier.
Toen zag ik die vlinder vliegen, met al die prachtige kleuren.
Buiten waren ook nog allerlei fantastische geuren.
Het maakte voor mij niets uit waar de mooie vlinder naartoe zou gaan.
Ik dacht: samen vliegend kunnen wij de wereld wel aan –
misschien wel tot voorbij de sterren en de maan.
Ondertussen ben ik al wat ouder en weet
dat zoiets nooit kan bestaan.
Dat een mens geboren is om met beide voeten op de grond te staan ...
Zo is het nu voortaan ...

~ *Melissa Dobbelaere*

Boom van A tot Z

Aarde geeft een zachte groeischoot
Bange kiem ontluikt
Dauw doet deugd
Elegante jonge scheut
Fijne takjes, tere blaadjes
Groen wordt weelde
'Hoger op' is de boodschap
Ijle luchten lonken
Kruin wordt krachtig
Levenssap stroomt gestaag
Monumentale reus in landschap
Nooit aflatende natuurcyclus
Onverstoorde stille rust
Picknick rond dikke stam
Rust valt over wandelaar
Schaduw op zonnige dagen
Takken dragen warme nesten
...
Uitstekende wortels storen de mens
...
Verhakselaar staat klaar
'Waarom wachten tot morgen?'
Zaag wordt geslepen...

~ *Bea Callemeyn*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Borderline

Een wereld vol ontij
hersenen verward
stellingen verhard
denken niet meer vrij.

Wanneer komt de nieuwe Messias
met verzoenende taal
het nieuwe oude verhaal
rust en vrede zoals het vroeger was.

~ *Norbert D'hiet*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Winterrozen

Een vrouw met winterrozen
staat eenzaam op het plein.
Er komt een man voorbij.
Hoe is zijn hart, warm
of koud als de Siberische zee?
Loopt hij naar de voedselbank
of naar een winkel van Delvaux?

De vrouw met winterrozen
staat er verschrompeld bij
en denkt: “Is er nooit een man
die een roosje koopt voor mij?”

~ *Norbert D’hiet*

De tuin

Poëzie in de tuin,
bomen in groen en bruin,
bloemen in blauw, rood en geel,
alles in een mooi geheel.
Prachtig om tot rust te komen,
waar kan men nog meer van dromen.

~ *De Smet Roland*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poëzie.
in de Tuin

WACHTEN

Wachten duurt soms lang
Wachten maakt je bang
Meestal sta je dan alleen
Van het ene op het andere been
Je moet op iets of iemand wachten
Weet niet wat te verwachten
Velen zie je voorbij gaan
Die niet bij je komen staan
Niemand die je iets komt vragen
Niemand die je lasten helpt dragen.
Maar is het wachten dan gedaan
Ben je niet voor niets blijven staan
Was het wachten van wat je hebt gedroomd
Dan heb je niet voor niets geduld getoond

~ *De Smet Roland*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Geen bergen zonder dalen,
geen schaduw zonder licht,
geen samenleving zonder verhaal.

Weet je dat klankresten
en hoop op muziek gezet
de regen, de wind en de tijd
overleven?

~ *Marc Rose*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

De dermatoloog hield een droog,
hoogst ongeloofwaardig betoog,
waarop heel zijn ploeg,
verbijsterd, hem vroeg
waarom hij toch dermate loog.

~ *Digo*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Ghequetst ben ic vanbuyten,
doorprickt myn arm so seer
van al die covid spuyten,
doorprickt so lanc so meer.
Waer ic mi wend, waer ic mi keer,
ic en can gherusten dach noch nachte;
hoe vaek ic hem met salve smeer,
toch heeft myn arm leckaegeklachte.

~ *Digo*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Alle dinghe
syn mi te inghe.
Ic en ben so wyt !
Macsiclere
acksentuere
myn appetyt.
Ic en ben hartsticke
plomp en dicke
en uytgebryt.
Ic en moet diëte
en minder vrete
na etenstyd.

~ *Digo*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Empathie

Kloppen en slaan op de muren
gluren bij de burenen.

Roepen en tieren en gieten met azijn
Au au au wat doet dat pijn
een oude boom verhuizen
weg de bekende straat en huizen
de schuur en tuinen
muizen en ajuinen.

Een appartement compartiment permanent.
Alchemie belletrie drôlerie poëzie.

~ *Viviane Huygebaert*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poëzie.
in de Tuin

Hoop

Terwijl wij het beleven
Worden de stenen van heden
Kruimels verleden
Onze sporen zijn slechts wankelste stappen
In smeltende sneeuw
We zijn schaduwdansers in het tanende licht

Maar morgen bouwen we weer een
Onverwoestbaar paleis
Creëren we engelen
In een verblindend wit wintertapijt
Vliegen we opnieuw naar de zon
Icarus vergeten
De doos van Pandora intact

~ eMMen

Stiller werd ze
Immer stiller
Verliefd en immanent
Geruisloos
Geheimenissen opnemend
En uitademend -zonder oordelen-
Gewoon stiller werd ze
Een zaailing
Een kiem
Reikhalzend naar het klimmen
De stilte
Om er gewoon
Te ZIJN

~ *ArtBruges - Angela*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Vrijheidsklokken

Ze zingen – heupwiegend -
In een Heilige ruimte
Als twee verenigde slangen
Omhoog kronkelend
Om de stemmen vrijgevochten
In de amandelen
Een nieuw verfijnd geluid te geven
Als een universeel Echt-Paar
Het tederste wereldlied van liefde ooit
Een buikdans - is onderweg

~ ArtBruges - Angela

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Mijn tuin

VERWONDERING straalt mijn tuin uit.

Je steekt een zaadje in de grond
En kijk! Daar is een bloem die uitkomt
Bezet door vlinders en bijen,
Een zon die doet verblijden.

VRIENDSCHAP straalt mijn tuin uit,

Een uitnodigende tafel met koffie en gebak.
Tofte vrienden, al keuvelend, op 't gemak,
Cultuur en politiek ontwijkend, daar zijn geen woorden voor,
Maar wel over het weer en de volgende ontmoetingen, in of outdoor.

WARMTE straalt mijn tuin uit,

Het ligt naast een opeenstapeling van bakstenen,
Waar je mag lachen, maar ook wenen.
Gedropt in een omhulsel van herinneringen
Met kinderen die spelen en zingen.

JIJ STRAALT MIJN TUIN UIT

~ *Hervé Tavernier*

In Miene Hof,

In den hof van Hervé Tavernier:
Kom moar een keer noar hier,
Drink bie mien, een pintje bier,
Met veel vertier en hopen plezier !
In miene hof ,altegoare,
en zie je gie alleene of tegoare ,
Zie je gie van Stalhille,Snellegem of Zerkegem,
speelt allemoale geene rolle.,
'k En stoelen in miene hof en goeie colle,
Ze meugn er allemoale zien
Mien moaten, en ken der meer dan tiene!
Zit het vul in Swaenenburg,
De Schelpe of Sarkoheem,
En ge wilt genieten van ne ijscreem ,
In miene hof kan iedereen der bie,
Hoe meer leute, hoe liever dak het zie!
In miene hof, weinig mieren, mo veel plezier;
De gezelligheid kent hier geen tied.
Pakt een stoel en heft joen glas,
Geniet en vergit den afwas!
Ik zie mezelf in miene hof,
En als gieder dat ook ziet, vind ik dat heel tof !

~ *Hervé Tavernier*

CORONA

Intussen, na twee jaar,
is corona nog niet weg.
We zullen ermee moeten leren leven,
er is geen andere uitweg.
Je kunt alles kopen,
maar met corona
kunnen we alleen maar hopen
dat het normale leven
weer zijn gang kan lopen.

~ *Maria*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

zomer in mijn dorp
in warme lege straten
tjilpen wat mussen

~ *Isabelle Cauwels*

Actief op 't romantische pad
vergeten de mannen vaak dat,
hun wensdroom ten spijt,
't woord "poes" nog altijd
de vocatief is van 't woord "kat".

~ *Digo*

De schuwe schaduw
Verdwijnt tussen de bomen
Als een schichtig hert

~ *eMMen*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Nostalgie
Ijsbloemen op raam
Onderstuk Leuvense stoof
Op kousenvoeten.

~ *Norbert D'hiet*

Jij en ik zijn als
Zon en maan, zonder jouw licht
Kan ik niet schijnen

~ *eMMen*

De weidse vlakte
Met daarin wakker water
Een kikker te voet

~ *MiRa*

Zerkegem

Waar woeste westenwind de monden snoert
van tooghangers, zeveraars en betweters
van zageventen, duivenmelkers en vinkenzetters,
van voetballers en wielerhelden,
de zilte zeelucht uit hun longen
zuigt en met zijn bulderende lach
beukt over vers geploegde polder.
Waar boer en beest naar binnen vluchten
tot het razen overgaat in louter zuchten.
Lakens, vechtend aan hun draden,
hangen uiteindelijk verslagen, te wachten
tot wij ze droog naar binnen dragen.
Met wapperende haren blaas ik daar mijn laatste adem
en zal mijn as, mijn overschot, voor altijd blijven waaien.

~ *Isabelle Cauwels*

ZERKEGEM 2022

In dit zuiver zand zijn de leliën niet
langer wit maar lichtblauw op
wandel rond het water dat
stilstaand leeft en kleurloos
leven bergt tussen nacht en ontij.

Dit verstilde dorp zoekt leven, poëzie
en ergernis om te lachen en te huilen
maar ook om zonlicht te verwerken
tot het sap van leven en lust.

~ *Norbert D'hiet*

Het Maskobos.

De langzame stilte
vloeit door de aders van het bos.
De ademhaling van de bomen
en de streling van de wind
nodigen wandelaars uit
om te dansen
in het licht van de maan
met beschermde lippen
en spelende vingers.

~ *Marc Rose*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Laat mijn gedachten
op gouden vleugels
dwalen en neerstrijken
op Zerkegems velden
als een ode in harmonie
met de rust en de stilte
aan dit kleine dorp.

~ *Marc Rose*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

De eenzame jogger.

De klokken van de toren
roepen fraaie kleuren
over de straten van Zerkegem.
Het eiland van de nacht
wordt weer verlaten.

Op het tapijt van het Maskobos
glijdt de morgen groen
over de bedauwde geuren
van het ontvangend ontwakend.

Ik loop rustig op een draf
opzij naar grootvaders graf.

~ *Marc Rose*

Nevelslierten op de vijver, wolkenluiers in de lucht
Eendenvleugels, wild gesnater
Waterhoentjes, duivenvlucht

Nu de mist is opgetrokken, slaat de middagzon haar slag
Op de oever droomt een visser
Dat hij nog iets vangt die dag

Zwanenkuikens spelen treintje, wilgen houden stil de wacht
Wind blaast wolken op een stapel
Wint aan snelheid en aan kracht

Regendruppels schrijven kringen op het wateroppervlak
Klanten vluchten voor het onweer
Naar de tafels onder 't dak

Lampjes aan een lange slinger, bakens in het avondgrijs
Nog één drankje voor de nacht valt
Over Kenny's Paradijs

~ eMMen

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

De glazen bol

Een glazen bol
Gekend met sneeuwvlokjes
Nu zit Zerkegem erin gevangen
Een vijver, enkele lelies
Fietzers, een kapelletje
In het midden de kerktoren
Nu versteend in een glazen bol

~ *MiRa*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Avond in Zerkegem

De avondzon
Een uitgeperste sinaasappel
Die zijn sappen stort over de vijver
Van Zerkegem
De sappen verworden tot donkere silhouetten
Die de schimmen vatten , keuvelend op de bankjes
In het licht van de kerktoren
Het water van de vijver
Wordt een zwarte poel
Om 's morgens terug te ontwaken
In citroengele stralen .

~ *MiRa*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

GOEDE MORGEN

Liefste, goede morgen,
ik wil voor jou goed zorgen.
Ik wil je in mijn armen sluiten,
beschermen tegen de kou van buiten.
Ik wil voor jou alles doen
voor een innige, lieve zoen.
Hopelijk mag het dan uit liefde zijn
en vind je het na jaren nog steeds fijn.
Moge het zo nog jaren verder gaan
en blijven we naast elkaar te staan,
in goede en kwade dagen,
met soms onoplosbare vragen.
Maar laat het nu een goede dag zijn
en zijn de volgende ook nog fijn.

~ *De Smet Roland*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

De tijd van toen. Samen.
Opgroeien onder de kerktoren.
Ik zou het opnieuw willen doen.
Dat kan ik beamen. In een
tijd waarin we elkaars gefluister,
nog konden horen.

~ *Philippe Decraene*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Twinkelingen

M'n kleine, zij,
m'n kleine berichtjes,
maken haar blij.
Ze glimlachte toen ze 't zei.
Ik stond te blij-en op m'n benen,
er waren twinkelingen in onze ogen,
ook al had ik in m'n jeugd, ooit
soms wat gelogen.
't Deed deugd, als nooit,
en ben dus lieflijk
door m'n knieën gebogen.
Dank u, dacht ik,
wat kan ik nog voor je doen.
J'ai des idées, zei ze.
Het valt dus mee, deze amour-amitié.
Misschien gaan we dus nog eens,
op de trein, op de tram,
als we samen zijn,
dus, zij, ik, met m'n vlam,
op weg naar zee,
en dan een kaartje voor de bus.
Lieve groetjes uit
Tr-oostende

~ *Philippe Decraene*

Erwin

Stralend blij
die blik van jou naar mij

Ogen grijs en blauw, mijn zee
jou hand, ik loop met je mee.

Stuntelig en wankel
dan sterk en sprankel.

~ *Viviane*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Roze wolk

Met z'n lange gouden manen
Wuivend, als in de wind
Als een vaandel zo puur
Streelt hij mij in een zee van bed
Teder, liefdevol, genieten van liefdespret
Met betoverende pretlichtjes in z'n ogen
Waar in ik verdrink, zienderogen
Ont-teugelt hij mij.
Als een feniks, gevleugeld en wijs
Borduurt hij een magisch sterrentapijt
Uit gouddraadjes en rozenblaadjes
Naar hem geurend, mijn gelaat verkleurend
En waarop ik zweef, net als op een roze wolk.

~ *Els Maekelberg*

Laetus (vrolijk)

Tussen morgenstond
En de rood ondergaande zon
Ligt een vijver
Omzoomd door de schuwe schaduwen
Van wilgen
Van triestige blijheid
Geluk, tevredenheid
Ook droefheid
Maar bezetenheid
Om in liefde te creëren
Om het droeve om te zetten

~ *MiRa*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Gedicht

“Jij,
ja jij,
kom naast mij,
ga niet opzij,
kom dichterbij,
kom aan mijn zij.
Zo maak jij
mij
blij
want dan zijn ik en jij
samen wij !”
zei zij
tegen mij.

~ Jotte Schaessens (°2010)

code rood

lucht zo heet als haardrogers
blaast langs alle kanten de dag in de war
digitale klokken kleuren zwart
we wagen ons tegen het overheidsadvies in

naar de doe-het-zelfzaak zonder airco
waar de hoofden van het winkelpersoneel
doen denken aan het topje van een raketijsje
magenta en al bijna aan het smelten

rond gedemonstreerde ventilators dansen mensen
op tai chi-achtige wijze vangen ze
zoveel mogelijk wind en we pretenderen
het even warm te hebben als de rest

we kiezen de verkeerde koers
en botsen lachend tegen elkaar
de voortdurende verkoeling tussen ons
plots weggewaaid en bezwiken

~ *Femke Vindevogel*

wonderland

er hangt een wolk boven ons
een lege tekstballon die zwijgend
met ons meebeweegt, zinderend
als een zwerm muggen boven een jogger

er bestaan nochtans woorden voor
de mate waarin iets bevroren is,
de omtrek van een meisje in het bed

dat net nog lag te slapen en nu vlucht,
een relatie waar woordenschat magert als
de aangevreten buxus voor het huis

het zijn koopjes, we zouden naar de tuinzaak kunnen
een flesje kopen met 'drink me' erop om te krimpen

we kunnen weer takjes, in de knop, zaadjes zijn
dit keer in dezelfde richting groeien

~ *Femke Vindevogel*

VERJAARDAG

Zwevend feest
Op wolken
Met bubbels
Van groot geluk.
Om te vieren
Pluk je verjaardag maar:
Vol warmte en gezelligheid
Gezondheid ! Verblijd!
Speciaal Rozen
Een boeket voor jou
Met fleurige bloemen
Zo speciaal gekozen
En o zo geurig!
voor deze bijzondere dag
Proficiat! Glimlach!

~ Mahili

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

VALENTIJN

Rood genieten,
Een trui bij kaarslicht
vol met hartjes.
Voor het haardvuur,
Dat straalt warmte uit:
in pyjama's met hartjes ...
Valentijn! Romance
Buikkriebels
Jouw ogen vol lichtjes
Stralend als sterren.
Je lippen zo zoet:
teder verlangen naar elkaar:
honing romantisch

~ *Mahili*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

VALENTIJN

Mijn liefste Valentijn,
Wat ben ik blij dat we al die jaren
nog bij mekaar kunnen zijn.
Vandaag drinken we een glas wijn
om te vieren
dat we samen nog zo gelukkig zijn.
Ik zie je zo graag,
mijn lieve schat,
jij bent mijn goudmijn!

~ *Maria*

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Herfst

Elk vallend blad
vult zacht
de tuin van mijn herinneringen
een vlechtwerk van geluk
en verlatenheid
tot mysterieus loslaten
tussen waken en slapen

~ *Trees Mestdagh*

Ik sta weer aan de brug en het water
en aan de bomen wil ik vragen
mij te laten hopen dat ik je eens vergeten kon
opdat daar, naast elkaar in de late zon
twee jonge mensen verder zouden kunnen spreken
over 't leven
zonder daarbij te hoeven kijken
naar het beven
van de bange oude man...

~ *Jan Astaes*

Voor jou

Ik keek je aan
met bijna bange ogen
vluchtend
langs je lief gezicht
dat altijd warm
met weinig woorden
hoop gaf
aan versleten dromen

~ *Gilbert Beirens*

HET ZAND VAN ZERKEGEM

Struiken en geboomte tieren
spaarzaam in het zand van Zerkegem
spinnend draden, winnend adem
alsnog vermenigvuldigend.
Een ondergrondse drukte met
daarboven rust en groene lommer.
Bomen en gestruikte
ga wortel schieten
in het zand van Zerkegem
en graaf daarbij gerust uw eigen gang.

~ *Christine Deschacht*

TOEKOMST

De grote wereld
alleen nog knoppen
draadloos
verstilling van dromen
smekend naar genegenheid
roerloos
alleen nog knoppen.

~ *Urbain Van Bossel*

VERTROUW DE WOORDEN NIET

Vertrouw de woorden niet
ze bouwen werelden die we niet kennen
en als je even denkt eraan te wennen
zit je in het net

de woorden worden oorden

stil maar
de woorden hebben oren.

~ *Fernand Lambrecht*

dan pas
zijn
woorden
overbodig

als het lichte
ruisen
van voorbijgaande
dromend
de dag
tot
liefde wenkt

het voelen
teder

één-zijn

~ my

VAARWEL

Als mijn schuitje
stil en onverhoeds
de Lethe overglijdt
en ik vergeten zal,
vergeef me dan
en kom me tegemoet
in een zoet verlangen
dieper nog dan diep
te mogen gaan voor immer
met een oprecht gemeend
het ga je goed.

~ Christine Deschacht

Gemeente
Jabbeke
geeft je ruimte

Poezië aan het Water • editie 2022

Poezie.
in de Tuin

Leven

Leven

het heetst op de rand der seizoenen
en liefde
één lange zin
die nooit is uitgeschreven

je dicteert om beurten een woord
en zint op de zin die je schrijvende vindt

liefde is een stil gebaar van onderhuidse
woorden
een trilling in het handgemeen
een vreugde die zichzelf bevrucht

het heetst op de rand der seizoenen
tot je verloren gevonden
jezelf in de ander voorgoed verloor.

~ *Fernand Lambrecht*

Poëzie in de Tuin/Poëzie aan het water

- 24 juni Midzomernacht 19u (gratis toegankelijk voor alle inwoners van Jabbeke)

Opening met woordkunstenares Isabelle Vandemaele
opgeluisterd door een ensemble van de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia Jabbeke
- 26 juni toevoegen van “alle” beeldende kunsten aan de woordkunst.
- 3 juli vanaf 11u: picknick aan het water in het bijzijn van dichters en kunstenaars en sfeervolle muziek van de Kon. Harmonie Sint-Cecilia Jabbeke
Volwassenen: € 10 pp ; kinderen: € 6 pp
- 5 augustus 19u: Avondwandeling in samenwerking met Natuurpunt
Vrijwillige bijdrage
- 19 augustus 20u: interview Zerkegems schrijfster Femke Vindevogel door literair recensent Jooris Vanhulle
€ 5,-
- 21 augustus
 - o 11u: “Woord in dans-optreden” door Dansclub Varya
 - o 11u: aperitief en barbecue: volwassenen: €20- kinderen €12

Inschrijven (ook voor wat gratis is) kan voor alles op
<https://reservaties.jabbeke.be/Tickets.aspx>

